Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►**B**

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1784/2003

z dnia 29 września 2003 r.

w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż

(Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►**M1**	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1154/2005 z dnia 18 lipca 2005 r.	L 187	11	19.7.2005
►**M2**	Rozporządzenie Rady (WE) nr 735/2007 z dnia 11 czerwca 2007	L 169	6	29.6.2007

▼B

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1784/2003

z dnia 29 września 2003 r.

w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 36 i art. 37 ust. 2 akapit trzeci,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ([1]),

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ([2]),

uwzględniając opinię Komitetu Regionów ([3]),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Funkcjonowaniu i rozwojowi wspólnego rynku produktów rolnych powinno towarzyszyć ustalenie wspólnej polityki rolnej w celu włączenia, w szczególności, wspólnej organizacji rynków rolnych, które mogą, w zależności od produktu, przyjmować różne formy.

(2) Wspólna polityka rolna zmierza do realizacji celów wymienionych w Traktacie. W celu stabilizacji rynków oraz zapewnienia godnego poziomu życia ludności wiejskiej w sektorze zbóż, niezbędne jest zapewnienie na rynku wewnętrznym środków obejmujących w szczególności mechanizm interwencyjny oraz wspólny system przywozu i wywozu.

(3) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1766/92 z dnia 30 czerwca 1992 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż ([4]) zostało kilkakrotnie istotnie zmienione. Z powodu dalszych zmian należy je uchylić oraz zastąpić ze względu na przejrzystość.

(4) Rozporządzenie (EWG) nr 1766/92 przewiduje, że decyzja w sprawie ostatecznej obniżki ceny interwencyjnej zbóż, która ma być stosowana z początkiem roku gospodarczego 2002/2003 włącznie, podejmowana będzie w świetle rozwoju sytuacji rynkowej. Ważne jest, aby ceny na rynku wewnętrznym w mniejszym stopniu opierały się na cenach gwarantowanych. Dlatego właściwe jest podzielenie miesięcznego przyrostu w celu poprawy płynności rynkowej.

(5) Wprowadzenie jednej ceny interwencyjnej dla zbóż doprowadziło do nagromadzenia dużych zapasów interwencyjnych żyta, spowodowanego brakiem wystarczających perspektyw zbytu na rynkach wewnętrznych i zewnętrznych. W związku z tym żyto powinno zostać wyłączone z mechanizmu interwencyjnego.

(6) W szczególnych okolicznościach agencje interwencyjne powinny mieć możliwość podjęcia środków interwencyjnych odpowiednich do tych okoliczności. W celu potrzeby utrzymania wymaganej jednolitości mechanizmów interwencyjnych, te szczególne

([1]) Opinia wydana dnia 5 czerwca 2003 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).
([2]) Dz.U. C 208 z 3.9.2003, str. 39.
([3]) Opinia wydana dnia 2 lipca 2003 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).
([4]) Dz.U. L 181 z 1.7.1992, str. 21. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1104/2003 (Dz.U. L 158 z 27.6.2003, str. 1).

▼B

okoliczności należy oceniać, a właściwe środki ustalać na poziomie wspólnotowym.

(7) Ze względu na szczególną sytuację na rynku zbóż i skrobi ziemniaczanej niezbędne może okazać się zapewnienie takich refundacji produkcyjnych, aby produkty podstawowe wykorzystywane w tym przemyśle mogły być dostępne po niższych cenach niż wynikające z ze stosowania cen wspólnych.

(8) Stworzenie jednolitego wspólnotowego rynku zbóż wymaga wprowadzenia systemu wymiany handlowej na zewnętrznych granicach Wspólnoty. System wymiany handlowej uzupełniający mechanizm interwencyjny i obejmujący przywozowe należności celne oraz refundacje wywozowe, powinny w zasadzie ustabilizować rynek wspólnotowy. System wymiany handlowej powinien opierać się na zobowiązaniach podejmowanych na mocy Rundy Urugwajskiej wielostronnych negocjacji handlowych. System refundacji wywozowych należy stosować w odniesieniu do produktów przetworzonych zawierających zboża w celu zapewnienia im udziału w rynku światowym.

(9) W celu stałego monitorowania wolumenu handlu zbożem z państwami trzecimi, należy przewidzieć system pozwoleń na przywóz i wywóz obejmujący obowiązek składania zabezpieczenia w celu zapewnienia, że transakcje, dla których zwracano się o takie pozwolenia zostaną wykonane.

(10) Dla większej części należności celne mające zastosowane do produktów rolnych w ramach Porozumień Światowej Organizacji Handlu (WTO), ustanowione są we Wspólnej Taryfie Celnej. Jednakże wprowadzenie dodatkowych mechanizmów w odniesieniu do niektórych zbóż czyni niezbędnym przyjęcie odstępstw.

(11) W celu zapobiegnięcia lub przeciwdziałania wystąpieniu na wspólnotowym rynku niekorzystnych skutków, które mogłyby powstać w wyniku przywozu niektórych produktów rolnych, przywóz jednego lub więcej takich produktów powinien podlegać dodatkowej należności przywozowej, jeżeli spełnione są określone warunki.

(12) Stosowne jest, na określonych warunkach, przyznanie Komisji uprawnień upoważniających ją do otwarcia i zarządzania kontyngentami taryfowymi wynikającymi z międzynarodowych umów zawartych zgodnie z Traktatem lub wynikających z innych uchwał Rady.

(13) Przepisy dotyczące przyznawania w wywozie do państw trzecich refundacji, opierających się na różnicy między cenami we Wspólnocie i na rynku światowym, oraz mieszczących się w granicach ustalonych w Porozumieniu WTO w sprawie rolnictwa ([1]), powinny zabezpieczać wspólnotowy udział w międzynarodowym handlu zbożem. Takie refundacje wywozowe powinny podlegać ograniczeniom pod względem ilości i wartości.

(14) Zgodność z ograniczeniami pod względem wartości należy zapewnić w czasie ustalania refundacji wywozowych poprzez monitorowanie płatności zgodnie z zasadami odnoszącymi się do Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej. Monitorowanie może być wspomożone obowiązkiem wcześniejszego ustalenia refundacji wywozowych, z dopuszczeniem możliwości, w przypadku zróżnicowanych refundacji wywozowych, zmiany określonego miejsca przeznaczenia w ramach obszaru geograficznego, na terenie którego stosuje się jedną stawkę refundacji wywozowej. W przypadku zmiany miejsca przeznaczenia, refundacja wywozowa mająca zastosowanie do obecnego miejsca prze-

([1]) Dz.U. L 336 z 23.12.1994, str. 22.

▼B

znaczenia powinna być wypłacona w ramach pułapu kwoty stosowanej do miejsca przeznaczenia, wyznaczonego wcześniej.

(15) Zapewnienie zgodności z ograniczeniami ilościowymi wymaga wprowadzenia rzetelnego i skutecznego systemu monitorowania. W tym celu, przyznawanie refundacji wywozowych powinno podlegać obowiązkowi posiadania pozwolenia na wywóz. Refundacje wywozowe powinny być przyznawane w ramach pewnych dostępnych limitów, w zależności od poszczególnej sytuacji dotyczącej danego produktu. Można dopuścić wyjątki od tej zasady tylko w przypadku produktów przetworzonych niewymienionych w załączniku I do Traktatu, w odniesieniu do których nie stosuje się ograniczeń ilościowych, oraz w przypadku operacji pomocy żywnościowej, które nie podlegają żadnym ograniczeniom. Należy przewidzieć możliwość wprowadzenia odstępstw od ścisłej zgodności z regułami zarządzania, w przypadku gdy wywóz korzystający z refundacji wywozowych nie jest w stanie przekroczyć ustanowionych pułapów ilości.

(16) W zakresie koniecznym do jego właściwego funkcjonowania należy przewidzieć regulację lub, jeśli wymaga tego sytuacja na rynku, zakaz wykorzystywania zasad czynnego i biernego uszlachetniania.

(17) Dzięki systemowi ceł nie jest konieczne stosowanie pozostałych środków ochronnych na zewnętrznych granicach Wspólnoty. Jednakże w wyjątkowych okolicznościach funkcjonowanie rynku wewnętrznego i mechanizmu należności celnych mogłyby okazać się niewystarczające. W takich przypadkach, w celu zapewnienia ochrony Wspólnoty przed potencjalnymi zakłóceniami, Wspólnota powinna mieć możliwość bezzwłocznego podjęcia wszelkich niezbędnych środków. Wszystkie tego rodzaju środki powinny być zgodne z zobowiązaniami wynikającymi z Porozumień WTO.

(18) Biorąc pod uwagę wpływ cen rynku światowego na ceny krajowe, należy przewidzieć przepisy umożliwiające podjęcie właściwych środków w celu stabilizacji rynku wewnętrznego.

(19) Właściwe funkcjonowanie jednolitego rynku opartego na wspólnych cenach mogłoby zostać zagrożone przez przyznanie pomocy krajowej. Dlatego postanowienia Traktatu regulujące pomoc państwa powinny mieć zastosowanie do produktów objętych wspólną organizacją rynku.

(20) Ponieważ wspólny rynek zbóż stale się rozwija, Państwa Członkowskie i Komisja powinny dostarczać sobie nawzajem informacje istotne dla tego rozwoju.

(21) Środki niezbędne do wykonania niniejszego rozporządzenia powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ([1]).

(22) W razie potrzeby rozwiązania problemów praktycznych i specyficznych, należy upoważnić Komisję do przyjęcia środków niezbędnych w przypadkach nadzwyczajnych.

(23) Wydatki ponoszone przez Państwa Członkowskie z tytułu obowiązków wynikających ze stosowania niniejszego rozporządzenia powinny być finansowane przez Wspólnotę, zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1258/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej ([2]).

(24) Wspólna organizacja rynku zbóż powinna równocześnie odpowiednio uwzględniać cele ustanowione w art. 33 i 131 Traktatu.

([1]) Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.
([2]) Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 103.

▼B

(25) Zmiana uzgodnień przewidzianych w rozporządzeniu (EWG) nr 1766/92 na te przewidziane w niniejszym rozporządzeniu może powodować trudności, rozwiązywaniem których nie zajmuje się niniejsze rozporządzenie. W celu pokonania takich trudności należy umożliwić Komisji przyjęcie środków przejściowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY WSTĘPNE

Artykuł 1

Wspólna organizacja rynku zbóż obejmuje system rynku wewnętrznego i wymiany handlowej z państwami trzecimi i obejmuje następujące produkty:

	Kod CN	Wyszczególnienie
a)	0709 90 60	Kukurydza cukrowa, świeża lub chłodzone
	0712 90 19	Kukurydza cukrowa suszona, cała, cięta w kawałki, w plasterkach, łamana lub w proszku, ale dalej nieprzetworzona, inna niż hybrydy siewne
	1001 90 91	Ziarno pszenicy zwyczajnej i mieszanki żyta z pszenicą (meslin)
	1001 90 99	Orkisz, pszenica zwyczajna i mieszanka żyta z pszenicą (meslin), nieprzeznaczone do siewu
	1002 00 00	Żyto
	1003 00	Jęczmień
	1004 00	Owies
	1005 10 90	Kukurydza (ziarna), inna niż hybrydy
	1005 90 00	Kukurydza, inna niż ziarna
	1007 00 90	Ziarno sorgo, inne niż hybrydy siewne
	1008	Nasiona gryki, prosa i mozgi kanaryjskiej; pozostałe zboża
b)	1001 10	Pszenica durum
c)	1101 00 00	Mąka pszenna i żytnio-pszenna
	1102 10 00	Mąka żytnia
	1103 11	Kasze i grysiki pszenicy
	1107	Słód, także palony
d)		Produkty wymienione w załączniku I

Artykuł 2

Rok gospodarczy dla produktów wymienionych w art. 1 rozpoczyna się dnia 1 lipca i kończy dnia 30 czerwca roku następnego.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie stosuje się bez uszczerbku dla środków przewidzianych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiającym wspólne zasady

▼B

dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającym określone systemy wsparcia dla rolników ([1]).

ROZDZIAŁ II

RYNEK WEWNĘTRZNY

Artykuł 4

1. Cenę interwencyjną zbóż podlegających interwencji ustala się na 101,31 EUR/t.

Cena interwencyjna kukurydzy i ziarna sorgo w maju pozostaje ważna w miesiącach lipcu, sierpniu i wrześniu tego samego roku.

2. Cena interwencyjna odnosi się do etapu sprzedaży hurtowej towarów dostarczonych do magazynu, przed jego rozładowaniem. Jest ważna we wszystkich ośrodkach interwencyjnych Wspólnoty wyznaczonych dla każdego zboża.

3. Cena interwencyjna podlega miesięcznym podwyżkom zgodnie z tabelą określoną w załączniku II.

4. Ceny ustalone w niniejszym rozporządzeniu mogą ulec zmianie w świetle rozwoju wydarzeń produkcyjnych i rynkowych zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 37 ust. 2 Traktatu.

Artykuł 5

1. Agencje interwencyjne wyznaczone przez Państwa Członkowskie skupują zebraną we Wspólnocie, zaoferowaną im pszenicę zwyczajną, pszenicę durum, jęczmień, kukurydzę i sorgo, pod warunkiem że oferty są zgodne z ustanowionymi warunkami, w szczególności pod względem jakości i ilości.

▼M2

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego ilość kukurydzy skupionej przez agencje interwencyjne ogranicza się do następujących maksymalnych ilości:

— 1 500 000 ton w roku gospodarczym 2007/2008;

— 700 000 ton w roku gospodarczym 2008/2009;

— 0 ton od roku gospodarczego 2009/2010.

▼B

2. Skup interwencyjny może mieć miejsce tylko w następujących okresach:

a) od dnia 1 sierpnia do dnia 30 kwietnia w przypadku Grecji, Hiszpanii, Włoch i Portugalii;

b) od dnia 1 grudnia do dnia 30 czerwca w przypadku Szwecji;

c) od dnia 1 listopada do dnia 31 maja w przypadku pozostałych Państw Członkowskich.

W przypadku okresu skupu interwencyjnego w Szwecji prowadzącego do przekierowania z pozostałych Państw Członkowskich produktów wymienionych w ust. 1 do skupu interwencyjnego w Szwecji, przyjmuje się szczegółowe zasady w celu uzdrowienia sytuacji zgodnie z procedurą określoną w art. 25 ust. 2.

3. Skup przeprowadza się po cenie interwencyjnej, jeśli jest to konieczne po wzroście ceny lub jej obniżeniu z powodów jakości.

([1]) Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 1.

▼B

Artykuł 6

Przyjmuje się szczegółowe zasady stosowania art. 4 i 5, zgodnie z procedurą określoną w art. 25 ust. 2, w szczególności w odniesieniu do:

a) określenia ośrodków skupu interwencyjnego;

b) minimalnych warunków, w szczególności w odniesieniu do jakości i ilości wymaganych od każdego rodzaju zboża, aby kwalifikowało się ono do interwencji;

c) skali wzrostu i obniżek cen stosowanych do interwencji;

d) procedur i warunków przejęcia przez agencje interwencyjne;

e) procedur i warunków zbytu przez agencje interwencyjne.

Artykuł 7

1. Gdy wymaga tego sytuacja na rynku, można podjąć decyzję o przyjęciu wyjątkowych środków interwencyjnych. Takie środki interwencyjne można podjąć szczególnie w przypadku gdy w jednym lub kilku regionach Wspólnoty spadają ceny rynkowe albo występuje takie zagrożenie w stosunku do ceny interwencyjnej.

2. Charakter oraz zastosowanie wyjątkowych środków interwencyjnych oraz warunki i procedury sprzedaży lub innej formy zbytu produktów, podlegających tym środkom, przyjmowane są zgodnie z procedurą określoną w art. 25 ust. 2.

Artykuł 8

1. Refundacje produkcyjne mogą być przyznane do produkcji skrobi uzyskiwanej z kukurydzy, pszenicy i ziemniaków oraz innych pochodnych używanych do wyrobu niektórych towarów.

W przypadku braku znaczącej produkcji krajowej innych zbóż wykorzystywanych do wytwarzania skrobi, refundacje produkcyjne mogą być przyznane na produkcję skrobi uzyskiwanej w Finlandii i Szwecji z jęczmienia i owsa zwyczajnego, o ile nie pociąga to za sobą zwiększenia poziomu produkcji skrobi z tych dwóch rodzajów zbóż:

a) 50 000 ton w Finlandii,

b) 10 000 ton w Szwecji.

Wykaz towarów, określonych w akapicie pierwszym, jest sporządzany zgodnie z procedurą określoną w ust. 25 ust. 2.

2. Refundacja, określona w ust. 1, ustalana jest okresowo.

3. Zgodnie z procedurą określoną w art. 25 ust. 2, przyjmuje się szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu oraz ustala się kwotę refundacji.

ROZDZIAŁ III

HANDEL Z PAŃSTWAMI TRZECIMI

Artykuł 9

1. Przywóz do Wspólnoty lub wywóz ze Wspólnoty któregokolwiek z produktów wymienionych w art. 1 jest uzależniony od przedstawienia pozwolenia na przywóz lub wywóz. Jednakże można przewidzieć odstępstwo w odniesieniu do produktów niemających znaczącego wpływu na sytuację podaży na rynku zbóż.

▼B

Pozwolenia są wydawane przez Państwa Członkowskie każdemu wnioskodawcy niezależnie od tego, gdzie we Wspólnocie znajduje się jego siedziba, i bez uszczerbku dla środków podjętych w celu stosowania art. 12–17.

Pozwolenia na przywóz i wywóz są ważne w całej Wspólnocie. Pozwolenia takie są wydawane pod warunkiem wniesienia zabezpieczenia gwarantującego, że produkty są przywożone i wywożone podczas okresu ważności pozwolenia. Z wyjątkiem przypadków siły wyższej, zabezpieczenie przepada w całości lub częściowo, jeżeli w tym okresie przywóz lub wywóz nie doszły do skutku lub zostały dokonane tylko częściowo.

2. Okres ważności pozwoleń oraz inne szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 25 ust. 2.

Sekcja 1

Przepisy mające zastosowanie do przywozu

Artykuł 10

1. Jeśli niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej, do produktów wymienionych w art. 1 mają zastosowanie stawki taryfowe Wspólnej Taryfy Celnej.

2. Nie naruszając ust. 1, należność celna przywozowa na produkty objęte kodami CN 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (pszenica zwyczajna wysokiej jakości), 1002, ex 1005 inne niż ziarno hybrydowe, oraz ex 1007 inne niż hybrydy siewne, jest równa cenie interwencyjnej obowiązującej na takie produkty podczas przywozu, powiększonej o 55 %, minus cena importowa CIF stosowana wobec danej dostawy. Jednakże cło to nie może przekraczać stawki celnej we Wspólnej Taryfie Celnej.

3. Do celów obliczenia należności przywozowej określonej w ust. 2 reprezentatywne ceny importowe CIF ustanawiane są regularnie dla produktów określonych w tym ustępie.

4. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 25 ust. 2.

Zasady szczegółowe określają w szczególności:

a) minimalne wymagania dla pszenicy zwyczajnej wysokiej jakości;

b) notowania cenowe, jakie należy brać pod uwagę;

c) możliwość, gdy w szczególnych przypadkach wymaga tego sytuacja, zapoznania się podmiotom z wysokością stosowanych opłat przed nadejściem danej dostawy.

Artykuł 11

1. Bez uszczerbku dla przepisów art. 10 ust. 2, w celu zapobieżenia lub przeciwdziałania niekorzystnym skutkom na rynku wspólnotowym, które mogą wyniknąć z przywozu niektórych produktów wymienionych w art. 1, przywóz jednego lub kilku takich produktów po stawce celnej ustanowionej w art. 10 podlega obowiązkowi opłacie dodatkowej należności przywozowej, jeżeli spełnione są warunki, które ma ustalić Komisja zgodnie z ust. 4, chyba że przywóz nie stwarza prawdopodobieństwa zakłóceń na wspólnotowym rynku lub skutki byłyby nieproporcjonalne do zamierzonego celu.

2. Przywóz po cenie poniżej poziomu zgłoszonego przez Wspólnotę Światowej Organizacji Handlu („cena spustowa”) może podlegać dodatkowej należności przywozowej.

▼B

W przypadku gdy w dowolnym roku, w którym występują niekorzystne skutki określone w ust. 1, lub istnieje prawdopodobieństwo ich wystąpienia, wielkość przywozu przekracza poziom opierający się na możliwościach dostępu do rynku, definiujących przywóz jako wartość procentową odpowiadającą spożyciu krajowemu w okresie poprzednich trzech lat („wielkość spustowa"), można nałożyć dodatkowe należności przywozowe.

3. Ceny importowe, które będą uwzględniane przy nakładaniu dodatkowych należności przywozowych, stosownie do ust. 2 akapit pierwszy, są ustalane na podstawie cen importowych CIF danej przesyłki.

Ceny importowe CIF są w tym celu porównywane z reprezentatywnymi cenami produktu na rynku światowym lub na wspólnotowym rynku importowym dla tego produktu.

4. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 25 ust. 2. Takie szczegółowe zasady określają w szczególności produkty, w odniesieniu do których mogą być stosowane dodatkowe należności przywozowe.

Artykuł 12

1. Kontyngenty taryfowe dotyczące przywozu produktów, wymienionych w art. 1, wynikające z umów zawartych zgodnie z art. 300 Traktatu lub z jakichkolwiek innych uchwał Rady, są otwierane i zarządzane przez Komisję zgodnie ze szczegółowymi zasadami przyjętymi zgodnie z procedurą określoną w art. 25 ust. 2.

2. Kontyngenty są zarządzane poprzez stosowanie jednej z poniżej wymienionych metod lub połączenia tych metod:

a) metoda oparta na chronologicznej kolejności składania wniosków (według zasady „kto pierwszy ten lepszy");

b) metoda rozdysponowania proporcjonalnie do ilości podanych we wnioskach w chwili ich składania (przy wykorzystaniu metody równoczesnego rozpatrywania wniosków);

c) metoda oparta na uwzględnianiu tradycyjnej struktury handlu (metoda „przywozów tradycyjnych lub nowych").

Można przyjąć inne odpowiednie metody. Nie mogą one wprowadzać nieuzasadnionej dyskryminacji między danymi podmiotami.

3. Stosownie do przypadku, przyjęte metody zarządzania kontyngentami przykładają należytą wagę do zapotrzebowania na dostawy na wspólnotowym rynku oraz do konieczności ochrony równowagi tego rynku.

4. Szczegółowe zasady, określone w ust. 1, przewidują roczne kontyngenty taryfowe, w razie konieczności odpowiednio rozłożone w okresie całego roku, określają administracyjną metodę, która zostanie zastosowana, oraz tam gdzie jest to właściwe obejmują:

a) gwarancje dotyczące rodzaju, miejsca wytworzenia i pochodzenia produktu;

b) uznawanie dokumentu stosowanego przy sprawdzaniu gwarancji określonych w lit. a);

c) warunki wydawania pozwoleń na przywóz oraz termin ich ważności.

W przypadku kontyngentu taryfowego na przywóz do Hiszpanii 2 000 000 ton kukurydzy i 300 000 ton sorgo oraz kontyngentu taryfowego na przywóz do Portugalii 500 000 ton kukurydzy, szczegółowe zasady obejmują również przepisy niezbędne dla wykorzystania kontyngentów taryfowych na przywóz i, gdy jest to właściwe, składowania przywożonych ilości w magazynach publicznych przez agencje interwencyjne zainteresowanych Państw Członkowskich oraz ich zbywania na rynkach tych Państw Członkowskich.

▼B

Sekcja 2

Przepisy mające zastosowanie przy wywozie

Artykuł 13

1. W zakresie niezbędnym do umożliwienia dokonania wywozu wymienionych poniżej produktów na podstawie notowań cenowych lub cen tych produktów na rynku światowym i w ramach ograniczeń wynikających z umów zawartych zgodnie z art. 300 Traktatu, różnica między tymi notowaniami cenowymi lub cenami a cenami we Wspólnocie może być pokryta z refundacji wywozowych:

a) produkty wymienione w art. 1, które mają być wywiezione bez dalszego przetwarzania;

b) produkty wymienione w art. 1, które mają być wywiezione w formie towarów wymienionych w załączniku III.

Refundacje wywozowe dla produktów określonych w lit. b) nie mogą być wyższe niż stosowane w odniesieniu do takich produktów wywożonych bez dalszego przetwarzania.

2. Metoda, która zostanie przyjęta do podziału ilości, które można wywieźć, stosując refundację jest metodą:

a) jak najlepiej dopasowaną do charakteru produktu i sytuacji na danym rynku, z dopuszczeniem możliwości najbardziej skutecznego wykorzystania dostępnych zasobów, przy wzięciu pod uwagę efektywności i struktury wspólnotowego wywozu bez dyskryminacji między małymi i dużymi podmiotami gospodarczymi;

b) jak najmniej skomplikowaną dla podmiotów pod względem administracyjnym, biorąc pod uwagę wymogi administracyjne;

c) wykluczającą dyskryminację między zainteresowanymi podmiotami.

3. Refundacje wywozowe są jednakowe w całej Wspólnocie. Mogą się one różnić w zależności od miejsca przeznaczenia, jeżeli zróżnicowanie takie będzie niezbędne ze względu na sytuację na rynku światowym lub szczególne wymogi niektórych rynków. Refundacje ustala się zgodnie z procedurą określoną w art. 25 ust. 2. Refundacje mogą być ustalane:

a) w regularnych odstępach czasu;

b) w drodze zaproszenia do składania ofert dla produktów, w odniesieniu do których w przeszłości przewidziano stosowanie takiej procedury.

Refundacje wywozowe ustalane w regularnych odstępach czasu mogą, jeśli to konieczne, być zmieniane w danym okresie przez Komisję na wniosek Państwa Członkowskiego lub z jej własnej inicjatywy.

Artykuł 14

1. Refundacje wywozowe na produkty wymienione w art. 1 i wywożone bez dalszego przetwarzania przyznaje się jedynie na wniosek i po okazaniu pozwolenia na wywóz.

2. Refundacją stosowaną wobec produktów, wymienionych w art. 1, wywożonych bez dalszego przetwarzania, jest refundacja stosowana w dniu złożenia wniosku o wydanie pozwolenia a, w przypadku refundacji zróżnicowanej, refundacja stosowana w tym samym dniu dla:

a) miejsca przeznaczenia wskazanego w pozwoleniu;

lub, gdzie stosowne

▼B

b) dla rzeczywistego miejsca przeznaczenia, jeżeli różni się ono od miejsca przeznaczenia wskazanego w pozwoleniu. W takim przypadku zastosowana kwota nie może przekroczyć kwoty stosowanej w miejscu przeznaczenia wskazanym w pozwoleniu.

Właściwe środki mogą zostać podjęte w celu przeciwdziałania nadużyciu elastyczności przewidzianej w niniejszym ustępie.

3. Zakres zastosowania przepisów ust. 1 i 2 może być rozciągnięty na produkty wymienione w art. 1, które są wywożone w postaci towarów wymienionych w załączniku III, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 16 rozporządzenia (WE) nr 3448/93 z dnia 6 grudnia 1993 r. ustanawiającego zasady handlu mające zastosowanie do niektórych towarów pochodzących z przetwórstwa produktów rolnych ([1]). Szczegółowe przepisy wykonawcze przyjmuje się zgodnie z tą procedurą.

4. Odstępstwa od przepisów ust. 1 i 2 niniejszego artykułu mogą być przyznane w przypadku produktów, w odniesieniu do których refundacje są wypłacane w ramach operacji pomocy żywnościowej, zgodnie z procedurą określoną w art. 25 ust. 2.

Artykuł 15

1. Jeżeli nie postanowiono inaczej zgodnie z procedurą określoną w art. 25 ust. 2, refundacja dla produktów wymienionych w art. 1 lit. a) i b) stosowana zgodnie z art. 14 ust. 2 jest dostosowywana do kwoty miesięcznych podwyżek stosowanych w odniesieniu do ceny interwencyjnej i, w miarę potrzeby, zmian tej ceny.

2. Kwota korygująca stosowana w odniesieniu do refundacji wywozowych może być ustalona zgodnie z procedurą określoną w art. 25 ust. 2. Komisja może jednak, w miarę potrzeby, zmienić kwoty korygujące.

3. Przepisy ust. 1 i 2 niniejszego artykułu mogą być stosowane w całości lub w części w odniesieniu do produktów, wymienionych w art. 1 lit. c) i d), oraz w odniesieniu do produktów wymienionych w art. 1 wywiezionych w postaci towarów wymienionych w załączniku III. W tym przypadku dostosowanie określone w ust. 1 niniejszego artykułu koryguje się poprzez zastosowanie do miesięcznej podwyżki współczynnika wyrażającego stosunek między ilością produktu podstawowego a jego ilością zawartą w produkcie przetworzonym, wywiezionym lub wykorzystanym w towarach wywiezionych.

4. W okresie pierwszych trzech miesięcy roku gospodarczego refundacja stosowana w odniesieniu do wywozu słodu składowanego w końcu poprzedniego roku gospodarczego lub wytworzonego z jęczmienia składowanego w tym okresie jest równa tej, jaką zastosowano by w odniesieniu do przedmiotowych świadectw wywozowych w okresie ostatniego miesiąca poprzedniego roku gospodarczego.

Artykuł 16

Na tyle, na ile konieczne jest uwzględnienie szczególnych cech procesu produkcji niektórych napojów alkoholowych otrzymywanych ze zbóż, kryteria przyznawania refundacji wywozowych określonych w art. 13 ust. 1 oraz procedura weryfikacji mogą być dostosowywane do tej szczególnej sytuacji.

([1]) Dz.U. L 318 z 20.12.1993, str. 18. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2580/2000 (Dz.U. L 298 z 25.11.2000, str. 5).

▼B

Artykuł 17

Zgodność z ograniczeniami wielkościowymi wynikającymi z umów zawartych zgodnie z art. 300 Traktatu zostaje zapewniona na podstawie pozwoleń na wywóz wydawanych na przewidziane w nich okresy referencyjne dotyczące danych produktów. W odniesieniu do przestrzegania zobowiązań wynikających z Porozumienia WTO w sprawie rolnictwa, koniec okresu referencyjnego nie ma wpływu na ważność pozwolenia na wywóz.

Artykuł 18

Szczegółowe zasady stosowania niniejszej sekcji, w tym przepisy dotyczące redystrybucji dostępnych do wywozu ilości, które nie zostały rozdzielone lub wykorzystane, oraz w szczególności te dotyczące dostosowania, określone w art. 16, przyjmowane są zgodnie z procedurą określoną w art. 25 ust. 2.

Załącznik III zmieniany jest zgodnie z tą samą procedurą.

Sekcja 3

Przepisy wspólne

Artykuł 19

1. W zakresie niezbędnym do prawidłowego funkcjonowania wspólnej organizacji rynku zbóż, Rada, stanowiąc na wniosek Komisji, zgodnie z procedurą głosowania ustanowioną w art. 37 ust. 2 Traktatu, może zakazać w całości lub w części stosowania zasad uszlachetniania czynnego i biernego w odniesieniu do:

a) produktów wymienionych w art. 1, które przeznaczone są do wykorzystania przy produkcji towarów wymienionych w lit. c) i d) tego artykułu; oraz

b) w szczególnych przypadkach produktów wymienionych w art. 1, które przeznaczone są do wykorzystania przy produkcji towarów wymienionych w załączniku III.

2. W drodze odstępstwa od przepisów ust. 1 niniejszego artykułu, jeżeli zachodzi szczególnie pilna sytuacja w nim określona i rynek wspólnotowy doznaje zakłóceń spowodowanych zastosowaniem zasad uszlachetniania biernego lub czynnego lub istnieje prawdopodobieństwo wystąpienia takich zakłóceń, Komisja, na wniosek Państwa Członkowskiego lub z własnej inicjatywy, podejmuje decyzję w sprawie niezbędnych środków, zgodnie z procedurą określoną w art. 25 ust. 2. Rada i Państwa Członkowskie powiadamiane są o tych środkach, które zachowują ważność nie dłużej niż przez sześć miesięcy i są stosowane niezwłocznie. Jeżeli Komisja otrzyma wniosek od Państwa Członkowskiego, podejmuje decyzję w jego sprawie w ciągu tygodnia od wpłynięcia wniosku.

3. Środki podjęte przez Komisję mogą być przedstawione Radzie przez dowolne Państwo Członkowskie w ciągu tygodnia od dnia, w którym Państwo Członkowskie zostało o nich powiadomione. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, może potwierdzić, zmienić lub uchylić decyzję Komisji.

Jeżeli Rada nie podjęła decyzji w ciągu trzech miesięcy od dnia przedstawienia jej sprawy, decyzję Komisji uważa się za uchyloną.

▼B

Artykuł 20

1. Ogólne zasady dotyczące interpretacji Nomenklatury Scalonej oraz szczegółowe zasady dotyczące jej stosowania mają zastosowanie do klasyfikacji celnej produktów, objętych niniejszym rozporządzeniem. Nomenklatura taryfowa wynikająca ze stosowania niniejszego rozporządzenia włączona zostaje do Wspólnej Taryfy Celnej.

2. Z zastrzeżeniem odmiennych przepisów niniejszego rozporządzenia lub przepisów przyjętych na jego mocy, w handlu z państwami trzecimi zakazane jest:

a) nakładanie jakiejkolwiek opłaty o skutku równoważnym do opłaty celnej;

b) stosowania jakichkolwiek ograniczeń ilościowych lub środków o skutku równoważnym.

Artykuł 21

1. W przypadku gdy notowania cen lub ceny na rynku światowym jednego lub więcej produktów wymienionych w art. 1 osiągają poziom, który zakłóca lub grozi zakłóceniem dostaw na rynek wspólnotowy oraz w przypadku gdy występuje prawdopodobieństwo przeciągania się i pogarszania takiej sytuacji, mogą być podjęte właściwe środki. W szczególnie krytycznej sytuacji środki te takie mogą przybrać charakter środków ochronnych.

2. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 25 ust. 2.

Artykuł 22

1. Jeżeli w następstwie przywozu lub wywozu, na wspólnotowym rynku jednego lub kilku produktów, wymienionych w art. 1, wystąpią poważne zakłócenia mogące zagrozić celom określonym w art. 33 Traktatu bądź zaistnieje ryzyko ich wystąpienia, możliwe jest podjęcie odpowiednich środków w handlu z państwami niebędącymi członkami WTO, aż do czasu ustąpienia zakłóceń lub ryzyka ich wystąpienia.

2. W razie zaistnienia sytuacji określonej w ust. 1, Komisja, na wniosek Państw Członkowskich lub z własnej inicjatywy podejmuje decyzję o zastosowaniu niezbędnych środków. Państwa Członkowskie są powiadamiane o takich środkach, które są niezwłocznie stosowane. W przypadku gdy Komisja otrzymuje wniosek od Państwa Członkowskiego, podejmuje decyzję w jego sprawie w ciągu trzech dni roboczych od wpłynięcia wniosku.

3. Każde z Państw Członkowskich może przedłożyć Radzie środek, o którym zadecydowała Komisja w terminie trzech dni roboczych następujących po dniu zawiadomienia ich o tej decyzji. Rada zbiera się bezzwłocznie. Może ona, stanowiąc większością kwalifikowaną, zatwierdzić, zmienić lub uchylić dany środek w okresie jednego miesiąca od daty przekazania.

4. Przepisy przyjęte na mocy niniejszego artykułu stosuje się z uwzględnieniem zobowiązań wynikających z umów zawartych zgodnie z art. 300 ust. 2 Traktatu.

▼B

ROZDZIAŁ IV

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 23

Jeśli niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej, art. 87, 88 i 89 Traktatu stosuje się w odniesieniu do produkcji i handlu produktami, wymienionymi w art. 1 rozporządzenia.

Artykuł 24

Państwa Członkowskie i Komisja przesyłają sobie nawzajem informacje niezbędne do wykonywania niniejszego rozporządzenia oraz do przestrzegania międzynarodowych zobowiązań dotyczących zbóż.

Szczegółowe zasady odnoszące się do ustalenia, które informacje są niezbędne, jak również szczegółowe zasady dotyczące ich przekazywania, przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 25 ust. 2.

Artykuł 25

1. Komisja jest wspierana przez Komitet Zarządzający ds. Zbóż, zwany dalej „Komitetem”.

2. W przypadku dokonywania odniesienia do niniejszego ustępu, stosuje się art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Okres przewidziany w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE ustala się na jeden miesiąc.

3. Komitet uchwala swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 26

Komitet może badać wszelkie kwestie, które zostały mu przedstawione przez jego przewodniczącego z własnej inicjatywy lub na wniosek przedstawiciela Państwa Członkowskiego.

Artykuł 27

Środki, które w nagłych przypadkach są niezbędne i uzasadnione do rozwiązania problemów praktycznych i specyficznych, przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 25 ust. 2.

Środki takie mogą stanowić odstępstwo od niektórych przepisów niniejszego rozporządzenia, ale tylko w zakresie i przez okres ściśle niezbędny.

Artykuł 28

W odniesieniu do wydatków ponoszonych przez Państwa Członkowskie przy wykonywaniu zobowiązań wynikających z niniejszego rozporządzenia stosuje się rozporządzenie (WE) nr 1258/1999 oraz przepisy przyjęte w celu jego wykonania.

Artykuł 29

Niniejsze rozporządzenie stosuje się przy odpowiednim uwzględnieniu celów określonych w art. 33 i 131 Traktatu.

▼B

ROZDZIAŁ V

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

Artykuł 30

1. Rozporządzenie (EWG) nr 1766/92 traci moc.

Odniesienia do uchylonego rozporządzenia traktowane są jak odniesienia do niniejszego rozporządzenia i odczytywane są zgodnie z tabelą korelacji w załączniku IV.

2. Środki przejściowe mogą być przyjęte zgodnie z procedurą określoną w art. 25 ust. 2.

Artykuł 31

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od roku gospodarczego 2004/2005.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

▼M1

ZAŁĄCZNIK I

Produkty określone w art. 1 lit. d)

Kod CN	Wyszczególnienie
0714	Maniok, maranta, salep, karczochy jerozolimskie, słodkie ziemniaki i podobne korzenie i bulwy o dużej zawartości skrobi i inuliny, świeże, schłodzone, zamrożone lub suszone, nawet w plastrach, nawet w postaci granulek; rdzeń sagowca
ex 1102	Mąka ze zbóż innych niż pszenica lub meslin
1102 20	– Mąka kukurydziana
1102 90	– Pozostałe:
1102 90 10	– – Mąka jęczmienna
1102 90 30	– – Mąka owsiana
1102 90 90	– – Pozostałe
ex 1103	Kasze, mączki i granulki zbożowe z wyjątkiem kasz i mączek z pszenicy (podpozycja 1103 11), kasz i mączek z ryżu (podpozycja 1103 19 50) i granulek z ryżu (podpozycja 1103 20 50)
ex 1104	Ziarna zbóż obrobione w inny sposób (na przykład łuszczone, miażdżone, płatkowane, perełkowane, śrutowane lub krojone), z wyjątkiem ryżu objętego pozycją 1006; zarodki zbóż całe, miażdżone, płatkowane lub mielone
1106 20	Mąka i mączka z sago lub z korzeni lub bulw objętych pozycją 0714
ex 1108	Skrobie; inulina:
	– Skrobie:
1108 11 00	– – Skrobia pszenna
1108 12 00	– – Skrobia kukurydziana
1108 13 00	– – Skrobia ziemniaczana
1108 14 00	– – Skrobia z manioku (cassava)
ex 1108 19	– – Pozostałe skrobie:
1108 19 90	– – – Pozostałe
1109 00 00	Gluten pszenny, nawet suszony
1702	Pozostałe cukry, włącznie z chemicznie czystymi: laktozą, maltozą, glukozą i fruktozą, w postaci stałej; syropy cukrowe niezawierające dodatku środków aromatyzujących lub barwiących; sztuczny miód, nawet zmieszany z miodem naturalnym; karmel:
ex 1702 30	– Glukoza i syrop glukozowy, niezawierające fruktozy lub zawierające w stanie suchym mniej niż 20 % masy fruktozy:
	– – Pozostałe:
	– – – Pozostałe:
1702 30 91	– – – – W postaci białego, krystalicznego proszku, nawet aglomerowanego
1702 30 99	– – – – Pozostałe:
ex 1702 40	– Glukoza i syrop glukozowy, zawierające w stanie suchym co najmniej 20 % masy, ale mniej niż 50 % masy fruktozy, z wyłączeniem cukru inwertowanego :
1702 40 90	– – Pozostałe
ex 1702 90	– Pozostałe, włącznie z cukrem inwertowanym i innymi cukrami oraz mieszankami syropów cukrowych, zawierającymi w stanie suchym 50 % masy fruktozy:

▼M1

Kod CN	Wyszczególnienie
1702 90 50	– – Maltodekstryna i syrop maltodekstrynowy
	– – Karmel:
	– – – Pozostałe:
1702 90 75	– – – – W postaci proszku, nawet aglomerowanego
1702 90 79	– – – – Pozostałe:
2106	Przetwory spożywcze, gdzie indziej nie wymienione ani nie włączone:
ex 2106 90	– Pozostałe:
	– – Aromatyzowane lub barwione syropy cukrowe:
	– – – Pozostałe:
2106 90 55	– – – – Syrop glukozowy i z maltodekstryny
ex 2302	Otręby, śruta i inne pozostałości odsiewu, przemiału lub innej obróbki zbóż i roślin strączkowych, nawet granulowane
ex 2303	Pozostałości z produkcji skrobi i podobne pozostałości, wysłodki buraczane, wytłoczyny z trzciny cukrowej i pozostałe odpady z produkcji cukru, pozostałości i odpady browarnicze i gorzelniane, nawet w postaci granulek:
2303 10	– Pozostałości z produkcji skrobi i podobne pozostałości
2303 30 00	– Pozostałości i odpady browarnicze i gorzelniane
ex 2306	Makuchy i inne pozostałości stałe, nawet mielone lub w postaci granulek, pozostałe z ekstrakcji tłuszczów lub olejów roślinnych, inne niż te objęte pozycją 2304 lub 2305:
2306 70 00	– Z zarodków kukurydzy
ex 2308	Materiały roślinne i odpady roślinne, pozostałości roślinne i produkty uboczne, nawet w postaci granulek, w rodzaju stosowanych do karmienia zwierząt, gdzie indziej nie wymienione ani nie włączone:
2308 00 40	– Żołędzie i kasztany; wytłoczyny z jabłek i z owoców innych niż winogrona
2309	Preparaty, w rodzaju stosowanych do karmienia zwierząt:
ex 2309 10	– Karma dla psów lub kotów, pakowana do sprzedaży detalicznej:
2309 10 11 2309 10 13 2309 10 31 2309 10 33 2309 10 51 2309 10 53	– – Zawierająca skrobię, glukozę, syrop glukozowy, maltodekstrynę lub syrop z maltodekstryny, objęte podpozycjami od 1702 30 51 do 1702 30 99, 1702 40 90, 1702 90 50 i 2106 90 55, lub produkty mleczne [1], z wyjątkiem preparatów i karm zawierających co najmniej 50 % produktów mlecznych w stosunku wagowym
ex 2309 90	– Pozostałe:
2309 90 20	– – Produkty spełniające wymagania określone w uwadze dodatkowej 5 do działu 23 nomenklatury scalonej
	– – Pozostałe, włącznie z przedmieszkami:
2309 90 31 2309 90 33 2309 90 41 2309 90 43 2309 90 51 2309 90 53	– – – Zawierające skrobię, glukozę, syrop glukozowy, maltodekstrynę lub syrop z maltodekstryny, objęte podpozycjami od 1702 30 51 do 1702 30 99, 1702 40 90, 1702 90 50 i 2106 90 55, lub produkty mleczne [1], z wyjątkiem preparatów i karm zawierających co najmniej 50 % produktów mlecznych

[1] Do celów tej podpozycji „produkty mleczne” oznaczają produkty objęte pozycjami 0401–0406, jak również podpozycjami 1702 11, 1702 19 i 2106 90 51.

▼B

ZAŁĄCZNIK II

Miesięczne podwyżki ceny interwencyjnej określonej w art. 4 ust. 3

(EUR/tona)

lipiec	—
sierpień	—
wrzesień	—
październik	—
listopad	0,46
grudzień	0,92
styczeń	1,38
luty	1,84
marzec	2,30
kwiecień	2,76
maj	3,22
czerwiec	3,22

▼B

ZAŁĄCZNIK III

Produkty określone w art. 13 ust. 1 lit. b) i art. 19 ust. 1 lit. b)

Kod CN	Wyszczególnienie
ex 0403	Maślanka, mleko zsiadłe i śmietana kwaśna, jogurt, kefir i inne sfermentowane lub zakwaszone mleko i śmietana, także zagęszczone lub zawierające dodatek cukru albo innego środka słodzącego lub aromatycznego, lub zawierające dodatek owoców, orzechów lub kakao:
0403 10	– Jogurt:
0403 10 51 do0403 10 99	– – Aromatyzowany lub zawierający dodatek owoców, orzechów lub kakao
0403 90	– Pozostałe:
0403 90 71 do0403 90 99	– – Aromatyzowany lub zawierający dodatek owoców, orzechów lub kakao
ex 0710	Warzywa (niegotowane lub gotowane na parze albo w wodzie), mrożone:
0710 40 00	– Kukurydza cukrowa
ex 0711	Warzywa zakonserwowane tymczasowo (na przykład w gazowym ditlenku siarki, w solance, w wodzie siarkowej lub w innych roztworach konserwujących), ale nienadające się w tym stanie do bezpośredniego spożycia:
0711 90 30	– Kukurydza cukrowa
ex 1704	Wyroby cukiernicze (włączając białą czekoladę) niezawierające kakao, z wyjątkiem wyciągu z lukrecji objętej podpozycją 1704 90 10
1806	Czekolada i inne przetwory spożywcze zawierające kakao
ex 1901	Ekstrakt słodowy; przetwory spożywcze z mąki, kasz, mączki, skrobi lub z ekstraktu słodowego, niezawierające kakao lub zawierające w masie mniej niż 40 % kakao, obliczonych według całkowicie odtłuszczonej bazy, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone; przetwory spożywcze z towarów objętych pozycjami 0401–0404, niezawierające kakao lub zawierające w masie mniej niż 5 % kakao, obliczonych według całkowicie odtłuszczonej bazy, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone
1901 10 00	– Przetwory dla niemowląt przygotowane do sprzedaży detalicznej
1901 20 00	– Mieszaniny i ciasta do wytworzenia wyrobów piekarniczych z pozycji 1905
1901 90	– Pozostałe:
1901 90 11 do1901 90 19	– – Ekstrakt słodowy:
	– – Pozostałe:
1901 90 99	– – – Pozostałe
ex 1902	Makarony, również gotowane lub nadziewane (mięsem lub innymi substancjami) lub przygotowane inaczej, takie jak spaghetti, rurki, nitki, lasagne, gnocchi, ravioli, cannelloni; kuskus, także przygotowany:
	– Makarony niegotowane, nienadziewane ani nieprzygotowane inaczej:
1902 11 00	– – Zawierające jaja
1902 19	– – Pozostałe
ex 1902 20	– Makarony nadziewane (również gotowane lub inaczej przygotowane):
	– – Pozostałe:

▼B

Kod CN	Wyszczególnienie
1902 20 91	– – – Gotowane
1902 20 99	– – – Pozostałe
1902 30	– Pozostałe makarony
1902 40	– Kuskus:
1903 00 00	Tapioka i jej namiastki przygotowane ze skrobi, w postaci płatków, ziaren, perełek, odsiewu lub w podobnych postaciach
1904	Przetwory spożywcze otrzymane przez spęcznianie lub prażenie zbóż lub produktów zbożowych (na przykład płatki kukurydziane); zboża (inne niż kukurydza), w postaci ziarna, wstępnie obgotowane lub inaczej przygotowane
1905	Chleb, bułki, pieczywo cukiernicze, ciasta i ciastka, herbatniki (biskwity) i inne wyroby piekarskie, także zawierające kakao; opłatki sakralne, puste kapsułki stosowane do celów farmaceutycznych, wafle wytłaczane, papier ryżowy i podobne wyroby
ex 2001	Warzywa, owoce, orzechy i inne jadalne części roślin, przetworzone lub zakonserwowane za pomocą octu lub kwasu octowego:
	– Pozostałe:
2001 90 30	– – Słodka kukurydza (*Zea mays* var. *saccharata*)
2001 90 40	– – Ignamy, słodkie ziemniaki i podobne jadalne części roślin, zawierające w masie 5 % lub więcej skrobi
ex 2004	Pozostałe warzywa przetworzone lub zakonserwowane inaczej niż za pomocą octu lub kwasu octowego, mrożone, inne niż produkty objęte pozycją 2006:
	– Ziemniaki:
	– – Pozostałe:
2004 10 91	– – – W postaci mąki, mączki lub płatków
	– Pozostałe warzywa i mieszanki warzywne:
2004 90 10	– – Kukurydza słodka *(Zea mays* var. *saccharata)*
ex 2005	Pozostałe warzywa przetworzone lub zakonserwowane inaczej niż za pomocą octu lub kwasu octowego, niemrożone, inne niż produkty objęte pozycją 2006:
	– Ziemniaki:
2005 20 10	– – W postaci mąki, mączki lub płatków
2005 80 00	– Kukurydza słodka *(Zea mays* var. *saccharata)*
ex 2008	Owoce, orzechy i inne jadalne części roślin, inaczej przetworzone lub zakonserwowane, także zawierające dodatek cukru lub innej substancji słodzącej lub alkoholu, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone:
	– Pozostałe, w tym mieszanki inne niż objęte podpozycją 2008 19:
	– – Pozostałe:
	– – – Niezawierające dodatku alkoholu:
	– – – – Niezawierające dodatku cukru:
2008 99 85	– – – – – Kukurydza inna niż kukurydza słodka (*Zea mays* var. *saccharata*)
2008 99 91	– – – – – Ignamy, słodkie ziemniaki i podobne jadalne części roślin zawierające w masie 5 % więcej skrobi

▼B

Kod CN	Wyszczególnienie
ex 2101	Ekstrakty, esencje i koncentraty kawy, herbaty lub herbaty paragwajskiej oraz przetwory na bazie tych produktów lub na bazie kawy, herbaty lub herbaty paragwajskiej; cykoria palona i inne palone namiastki kawy, oraz ich ekstrakty, esencje i koncentraty:
	– – Ekstrakty, esencje, i koncentraty kawy lub przetwory na bazie tych ekstraktów, esencji lub koncentratów:
2101 12 98	– – – Pozostałe
2101 20	– Ekstrakty, esencje i koncentraty herbaty lub herbaty paragwajskiej i przetwory na bazie tych ekstraktów, esencji lub koncentratów lub na bazie herbaty lub herbaty paragwajskiej:
2101 20 98	– – – Pozostałe
2101 30	Cykoria palona i inne palone namiastki kawy oraz ich ekstrakty, esencje i koncentraty:
	– – Cykoria palona i inne palone namiastki kawy:
2101 30 19	– – – Pozostałe
	– – Ekstrakty, esencje i koncentraty z cykorii palonej i innych palonych namiastek kawy:
2101 30 99	– – – Pozostałe
ex 2102	Drożdże (aktywne lub nieaktywne); inne mikroorganizmy jednokomórkowe, martwe (z wyłączeniem szczepionek objętych pozycją 3002); gotowe proszki do pieczenia:
	– Drożdże aktywne
2102 10 31 i2102 10 39	– – Drożdże piekarnicze
2105 00	Lody śmietankowe i inne lody jadalne, także zawierające kakao
ex 2106	Przetwory spożywcze, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone:
	– Pozostałe:
2106 90 10	– – Fondue z sera
	– – Pozostałe:
2106 90 92	– – – Niezawierające tłuszczów mleka, sacharozy, izoglukozy, glukozy lub skrobi lub zawierające w masie mniej niż 1,5 % tłuszczu mleka, 5 % sacharozy lub izoglukozy, 5 % glukozy lub skrobi:
2106 90 98	– – – Pozostałe
2202	Wody, w tym wody mineralne i wody gazowane, zawierające dodatek cukru lub innej substancji słodzącej lub wody aromatyzowane i pozostałe napoje bezalkoholowe z wyjątkiem soków owocowych i warzywnych objętych pozycją 2009
2205	Wermut i pozostałe wina ze świeżych winogron przyprawiane roślinami lub substancjami aromatycznymi
ex 2208	Alkohol etylowy nieskażony o objętościowej mocy alkoholu mniejszej niż 80 % obj.; wódki, likiery i pozostałe napoje alkoholowe:
	– Whisky:
2208 30 32 do2208 30 88	– – Inne niż whisky burbońskie
2208 50	– Giny i gin Geneva
2208 60	– Wódka

▼B

Kod CN	Wyszczególnienie
2208 70	– Likiery i kordiały:
	– Pozostałe:
	– – Pozostałe wódki i inne napoje alkoholowe w pojemnikach zwierających:
	– – – 2 litry lub mniej
2208 90 41	– – – – Ouzo
	– – – – Pozostałe:
	– – – – – Napoje alkoholowe (z wyłączeniem likierów):
	– – – – – – Pozostałe:
2208 90 52	– – – – – – – Korn
2208 90 54	– – – – – – – Tequila
2208 90 56	– – – – – – – Pozostałe
2208 90 69	– – – – – Pozostałe napoje alkoholowe
	– – – Więcej niż 2 litry
	– – – – Napoje alkoholowe (z wyłączeniem likierów):
2208 90 75	– – – – – Tequila
2208 90 77	– – – – – Pozostałe
2208 90 78	– – – – Pozostałe napoje alkoholowe
2905 43 00	Mannit
2905 44	D-sorbit (sorbitol)
ex 3302	Mieszaniny substancji zapachowych i mieszaniny (włącznie z roztworami alkoholowymi) oparte na jednej lub na wielu takich substancjach, stosowane jako surowce w przemyśle, inne preparaty oparte na substancjach zapachowych, stosowane do wytwarzania napojów:
	– W rodzaju stosowanych w przemyśle spożywczym i do produkcji napojów:
	– – W rodzaju stosowanych w przemyśle napojów:
	– – – Preparaty zawierające wszystkie czynniki zapachowe charakterystyczne dla napojów:
	Pozostałe (o rzeczywistym stężeniu objętościowym alkoholu przekraczającym 0,5 %):
3302 10 29	Pozostałe
ex Rozdział 35	Substancje białkowe; skrobie modyfikowane; kleje; enzymy:
3505	Dekstryny i pozostałe skrobie modyfikowane (np. skrobie wstępnie żelatynizowane lub estryfikowane); kleje oparte na skrobiach, na dekstrynach lub pozostałych modyfikowanych skrobiach
ex 3809	Środki wykańczalnicze, nośniki barwników przyśpieszające barwienie, utrwalacze barwników i inne preparaty (np. klejonki i zaprawy) w rodzaju stosowanych w przemysłach włókienniczym, papierniczym, skórzanym i podobnych, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone:
3809 10	– Na bazie substancji skrobiowych
3824 60	Sorbit inny niż z podpozycji 2905 44

▼B

ZAŁĄCZNIK IV

Tabela korelacji

Rozporządzenie (EWG) nr 1766/92	Niniejsze rozporządzenie
artykuł 1 ust. 1	artykuł 1
artykuł 1 ust. 2	—
artykuł 2	artykuł 2
—	artykuł 3
artykuł 3 ust. 1	artykuł 4 ust. 1
artykuł 3 ust. 2	artykuł 4 ust. 3
artykuł 3 ust. 3	artykuł 4 ust. 2
artykuł 3 ust. 4	artykuł 4 ust. 4
artykuł 4 ust. 1	artykuł 5 ust. 1
artykuł 4 ust. 2 akapit pierwszy tiret pierwsze	artykuł 5 ust. 2 akapit pierwszy lit. a)
artykuł 4 ust. 2 akapit pierwszy tiret drugie	artykuł 5 ust. 2 akapit pierwszy lit. b)
artykuł 4 ust. 2 akapit pierwszy tiret trzecie	artykuł 5 ust. 2 akapit pierwszy lit. c)
artykuł 4 ust. 2 akapit drugi	artykuł 5 ust. 2 akapit drugi
artykuł 4 ust. 3	artykuł 5 ust. 3
artykuł 5 tiret pierwsze	artykuł 6 lit. a)
artykuł 5 tiret drugie	artykuł 6 lit. b)
artykuł 5 tiret trzecie	artykuł 6 lit. c)
artykuł 5 tiret czwarte	artykuł 6 lit. d)
artykuł 5 tiret piąte	artykuł 6 lit. e)
artykuł 6	artykuł 7
artykuł 7	artykuł 8
artykuł 8	—
artykuł 9	artykuł 9
artykuł 10	artykuł 10
artykuł 11	artykuł 11
artykuł 12 ust. 1	artykuł 12 ust. 1
artykuł 12 ust. 2 akapit pierwszy tiret pierwsze	artykuł 12 ust. 2 akapit pierwszy lit. a)
artykuł 12 ust. 2 akapit pierwszy tiret drugie	artykuł 12 ust. 2 akapit pierwszy lit. b)
artykuł 12 ust. 2 akapit pierwszy tiret trzecie	artykuł 12 ust. 2 akapit pierwszy lit. c)
artykuł 12 ust. 2 akapit drugi i trzeci	artykuł 12 ust. 2 akapit drugi
artykuł 12 ust. 3 i 4	artykuł 12 ust. 3 i 4
artykuł 13 ust. 1, 2 i 3	artykuł 13 ust. 1, 2 i 3
artykuł 13 ust. 4, 5, 6 i 7	artykuł 14 ust. 1, 2, 3 i 4
artykuł 13 ust. 8 akapit pierwszy	artykuł 15 ust. 1
artykuł 13 ust. 8 akapit drugi i trzeci	artykuł 15 ust. 2 i ust. 3
artykuł 13 ust. 8 akapit czwarty	artykuł 15 ust. 4
artykuł 13 ust. 9	artykuł 16

▼B

Rozporządzenie (EWG) nr 1766/92	Niniejsze rozporządzenie
artykuł 13 ust. 10	artykuł 17
artykuł 13 ust. 11	artykuł 18
artykuł 14 ust. 1 tiret pierwsze	artykuł 19 ust. 1 lit. a)
artykuł 14 ust. 1 tiret drugie	artykuł 19 ust. 1 lit. b)
artykuł 14 ust. 2 i 3	artykuł 19 ust. 2 i 3
artykuł 15 ust. 1	artykuł 20 ust. 1
artykuł 15 ust. 2 tiret pierwsze	artykuł 20 ust. 2 lit. a)
artykuł 15 ust. 2 tiret drugie	artykuł 20 ust. 2 lit. b)
artykuł 16	artykuł 21
artykuł 17 ust. 1 akapit pierwszy	artykuł 22 ust. 1
artykuł 17 ust. 1 akapit drugi	—
artykuł 17 ust. 2, 3 i 4	artykuł 22 ust. 2, 3 i 4
artykuł 18	—
artykuł 19	artykuł 23
artykuł 20	—
artykuł 21 zdanie pierwsze	artykuł 24 ust. 1
artykuł 21 zdanie drugie	artykuł 21 ust. 2
artykuł 22	—
artykuł 23	artykuł 25
artykuł 24	artykuł 26
—	artykuł 27
—	artykuł 28
artykuł 25	artykuł 29
artykuł 26 ust. 1	artykuł 30 ust. 1
artykuł 26 ust. 2	—
artykuł 26 ust. 3	artykuł 32 ust. 2
artykuł 27	artykuł 31
załącznik A	załącznik I
załącznik B	załącznik III
załącznik C	załącznik IV
załącznik D	załącznik II